

Otkriti kršćansko siromaštvo

Maryline i Pascal Forti profesori su zemljopisa i povijesti u javnoj školi u Lyonu. Tamo nastoje pronaći Boga usred ovog svijeta. Maryline je supernumerarija Opusa Dei.

9.03.2006.

„Moja majka -objašnjava Maryline- radila je kao čistačica u jednom centru Opusa Dei . Teta je bila na recepciji toga centra. Tako sam upoznala Opus Dei sa 17 godina“.

Započeli ste onda posjećivati taj centar Opusa Dei ?

Moja majka željela je da sudjelujem na tečaju koji se održavao krajem tjedna radi pomoći kod učenja kako bi lakše položila ispite.

Kako vam se to činilo ?

Svidjela mi se dobrota osoba koje su živjele tamo , njihov osmijeh, njihova ljubaznost. Također, razgovor u kući mi se činio vrlo lijep. U toj kući sam bila zadovoljna. Mogla sam razgovarati o svemu. Pomagali su mi u mojim zadaćama i otvorili oči za jedan novi svijet: kršćanstvo. Osjetila sam se potpuno slobodna, daleko od kritika.

Zašto ste zatražili prijem u Opus Dei ?

Jer sam mislila da je to moj put u Crkvi da dođem k Bogu. Imala sam 21 godinu i upravo sam primila prvu

pričest i krizmu. Što su me učili bilo je za mene dobro, iako mi se nudio zahtjevni model života. Privlačila me je karizma Utemeljitelja i njegove riječi. Imala sam duboko uvjerenje da je to moje: Opus Dei mi pomaže da ostanem u Crkvi.

Može se reći da su duhovne obaveze pripadnika Opusa Dei (prisustvovati misi, svakodnevna molitva, moliti krunicu, itd.) važne. Nije li to preveliko opterećenje?

Moliti se nauči malo pomalo. Molitvom se približujem Bogu. To koristi, na prvom mjestu mojoj obitelji i mom poslu. To je jedan izbor za život. Drugi posvete svoje slobodno vrijeme drugim aktivnostima. Ja ga posvećujem u pronalasku mira i osjećaju sreće zbog znanja da sam blizu Bogu.

Ako ne bi željela nastaviti s Opusom Dei?

Moj suprug bi bio razočaran.
Primijetila sam da svaki put kada se
udaljim od Boga, osjećam se
umornijom i više egoističnom. Ako
bih željela napustiti Djelo, nadam se
da će biti netko tko će me suprotno
savjetovati, iako znam da bi oni
poštivali moju odluku.

Što radiš sa svojim novcem?

Nastojim ga ne rasipati i ne padati u
napast potrošačkog društva. S druge
strane izdvajam mali iznos za Opus
Dei, na isti način kako dajem novac
kod nedjeljne mise ili nekoj
organizaciji.

Za vas što znači pripadanje Opusu
Dei?

Pripadati jednoj od mnogih obitelji
Crkve. Obavezuje mnogo jer me od
tada ništa ne ostavlja ravnodušnom:
patnja, neznanje, sreća svijeta.

Da li ste se promijenili?

I dalje ostajem ista: iste vrline, isti nedostaci. Ali moj način gledanja i ophodjenja s drugima se promijenio. Milijun puta je bolji!

Smeta li vas etiketiranje :“ultra katolkinja“?

Svi imaju neku etiketu. To mi ukazuje da nisam daleko od Krista.

Članovi Opusa Dei su obavezni apostolski djelovati?

Svaki vjernik - kršćanin, musliman ili židov ima potrebu prenositi svoju vjeru , ali je Bog koji ju daje. Ja sa svoje strane želim da se Opus proširi i da mogu druge osobe dijeliti moju sreću i moja shvaćanja. Prirodno, zar ne? Također volim nogomet i nagovaram druge da idu sa mnom na stadion.

Što mislite kada čujete da je Opus Dei bogat ?

Mogu govoriti o centru u Lyonu gdje je radila moja majka. Svakako da je dobro lociran i uređen s ukusom, ali namještaj je isti već dugo godina. Moja mama mi je govorila kako kuha: uvijek nešto jednostavno i ništa ne baca. Kada se radi u jednom centru Djela ubrzo se otkrije što znači živjeti kršćansko siromaštvo.

Pripadnici Opusa Dei se odriču?

Odricati se znači obavljati neugodne stvari da bismo se popravili i približili Bogu. Odricanje je dio svakodnevnog života svih nas : svladati se i nasmiješiti se nekom tko nas smeta, ustati se ujutro radi posla iako nismo spavali dobro... Čovjek se nauči tako kontrolirati da bi mogao donijeti drugima mir i veselje.

Pascal, (suprug) nije te smetalo da ti žena pripada Opusu Dei ?

Ne, nikad nisam čuo govoriti o Opusu. Kad mi je supruga pričala o

nekim kritikama na račun Opusa , potražio sam informacije. Pročitao sam knjigu u kojoj se navode absurdne i neutemeljene optužbe.

Što mislite o „bogatstvu“ Opusa Dei?

Mogao sam ustvrditi da numerariji žive bez ikakvog luksuza. Mislim da se kaže da je Djelo bogato jer se zbrajaju svi centri kojih ima na svijetu. Ali individualno, sve je jako umjерено.
